

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

3300

Vragen van het lid **Arib** (PvdA) aan de minister van Justitie over *kindontvoeringen*. (Ingezonden 27 mei 2008)

1

Hebt u kennisgenomen van het tv-programma Eenvandaag over twee meisjes die naar Turkije zijn ontvoerd?¹

2

Wat vindt u ervan dat ondanks dat deze twee meisjes onder toezichtstelling waren gesteld de moeder met de kinderen naar Turkije is gegaan en niet meer is terug gekomen?

3

Is het waar dat bij deze twee meisjes al eerder tot een uithuisplaatsing was besloten omdat de moeder niet in staat was voor de meisjes te zorgen? Is het waar dat de uithuisplaatsing niet werd verlengd en zo ja waarom niet?

4

Deelt u de mening dat de betrokken instellingen een inschattingfout hebben gemaakt door de uithuisplaatsing niet te verlengen en de moeder de toestemming te geven met vakantie met de kinderen naar Turkije te gaan?

5

Wordt er bij zorginstellingen die met kinderen werken een risicoanalyse gemaakt van mogelijke ontvoering of

achterlating van kinderen naar landen van herkomst? Zo neen, deelt u de mening dat het dringend nodig is dat instellingen die met kinderen werken en waar problemen rondom de omgangsregeling zijn een risicoanalyse dienen te maken en tijdig maatregelen dienen te nemen om kinderen te beschermen tegen mogelijke ontvoering?

6

Welke mogelijkheden biedt het Haagse kinderontvoeringsverdrag om de meisjes waar Eenvandaag aandacht aan heeft besteed naar Nederland terug te halen? Bent u bereid op zeer korte termijn de Turkse autoriteiten, aangezien Turkije het genoemde verdrag heeft geratificeerd, te vragen alles op alles te zetten de meisjes in veiligheid te brengen en naar Nederland terug te halen?

¹ Eenvandaag, 24 mei 2008.

Antwoord

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie), mede namens de minister voor Jeugd en Gezin. (Ontvangen 21 augustus 2008), zie ook Aanhangsel Handelingen nr. 2760, vergaderjaar 2007–2008

1

Ja.

2

In algemene zin kan ik zegen dat het uiteraard onwenselijk is wanneer kinderen die onder toezicht zijn gesteld onttrokken worden aan dit

toezicht doordat ouders zich permanent in het buitenland vestigen. De wet verbiedt dit echter niet zolang er geen sprake is van een gezagsbeperkende maatregel zoals een schriftelijke aanwijzing dan wel een uithuisplaatsing van de kinderen.

3

Er was inderdaad sprake van een uithuisplaatsing die niet is verlengd. De uithuisplaatsing was erop gericht rust en duidelijkheid te creëren voor de kinderen. Op een zeker moment heeft Bureau Jeugdzorg Amsterdam besloten dat terugplaatsing bij de moeder op zijn plaats was. Wel bleef de ondertoezichtstelling van de kinderen gehandhaafd en was er hulp voor het gezin.

4

Het is niet aan mij te treden in de beoordeling van individuele zaken door Bureau Jeugdzorg.

5

Er wordt op dit moment bij zorginstellingen niet een gestandaardiseerd instrument gebruikt om het risico op internationale kinderontvoering in te schatten. Instellingen, met name in de jeugdbescherming, zijn zich wel bewust van het risico van internationale kinderontvoering en maken daar ook een inschatting van. Bij twijfel of vragen kan men het Centrum Internationale Kinderontvoering benaderen. Deze heeft de risicofactoren die ten grondslag liggen aan kinderontvoering in kaart gebracht.

Aan de hand van een risicoanalyse kan de rechter de Raad van kinderbescherming verzoeken een onderzoek te doen. Dit onderzoek moet uitwijzen of er sprake is van een reële dreiging. Ik zal de mogelijkheid om deze risico analyse uit te laten voeren onder de aandacht van de MO-groep en de Bureaus Jeugdzorg brengen.

Daar waar er duidelijke aanwijzingen zijn dat er een risico op internationale kinderontvoering bestaat moeten er uiteraard de nodige maatregelen genomen worden. Daarbij kan gedacht worden aan het geven van een schriftelijke aanwijzing, begeleide omgang en in het uiterste geval een uithuisplaatsing. Ik verwijs u in dit verband tevens naar het antwoord op vraag 6.

6

Het Haags kinderontvoeringsverdrag heeft onder andere tot doel om de onmiddellijke terugkeer te verzekeren van kinderen die ongeoorloofd zijn overgebracht of worden vastgehouden in een bij het verdrag aangesloten Staat. Het overbrengen of het niet doen terugkeren van een kind wordt als ongeoorloofd beschouwd, wanneer dit geschiedt in strijd met een gezagsrecht, dat is toegekend aan een persoon, een instelling of enig ander lichaam, alleen of gezamenlijk, ingevolge het recht van de Staat waarin het kind onmiddellijk voor zijn overbrenging of vasthouding zijn gewone verblijfplaats had. De gezaghebbende partij kan dan een verzoek richten aan de Centrale autoriteit tot teruggeleiding van de kinderen naar Nederland. De Centrale autoriteit heeft weliswaar een verzoek tot teruggeleiding van de kinderen ontvangen, echter dit betreft een verzoek van de niet met het gezag belaste ouder. Een verzoek tot teruggeleiding van de kinderen naar Nederland, van het Bureau Jeugdzorg Amsterdam zal door de Centrale autoriteit eveneens niet in behandeling kunnen worden genomen. Hiertoe is van belang dat er door het Bureau Jeugdzorg Amsterdam geen schriftelijke aanwijzing is gegeven met betrekking tot de verblijfplaats van de kinderen toen de moeder, die het gezag over haar kinderen uitoefende, met haar kinderen naar Turkije vertrok. Dit wordt bevestigd in de jurisprudentie, waartoe zij verwezen naar een uitspraak van de Hoge Raad van

14 april 2000 (NJ 2001, 452). Gezien het bovenstaande bestaat er onder het zogenaamde Haags Kinderontvoeringsverdrag geen mogelijkheid om de Turkse autoriteiten de teruggeleiding van de kinderen naar Nederland te verzoeken.

In onderhavig geval heeft de Centrale autoriteit wel een zorgmelding van het Bureau Jeugdzorg Amsterdam ontvangen, welke inmiddels aan de Turkse autoriteiten is gezonden. Het doen van een zorgmelding is het doorzenden van bestaande gedocumenteerde zorgen in kinderbeschermingsverband naar de meest bevoegde en/of beschikbare instantie van het land waar de kinderen verblijven. Hierbij dient opgemerkt te worden dat, aangezien hiertoe nog geen internationaalrechtelijke verplichting bestaat, de Centrale autoriteit afhankelijk is van de bereidheid van de Turkse autoriteiten om medewerking in dit kader te verlenen. Daarnaast wordt er vanuit Bureau Jeugdzorg Amsterdam een zogenaamde Eigen Kracht Conferentie in Turkije georganiseerd. In een Eigen Kracht Conferentie wordt met familie en vrienden bekeken wat de eigen omgeving van het kind kan doen om de problemen op te lossen. De combinatie van de zorgmelding en de Eigen Kracht Conferentie vormt vooralsnog aanleiding te veronderstellen dat er voldoende aandacht is voor de situatie van de beide kinderen in Turkije, waarbij uiteraard het belang en de veiligheid van de kinderen vooropstaan.